

**A szerkesztő lakása:**

Rimaszombat, Főtér. Ide intézendő a lap szellemi részét érdeklő minden közlemény és levelezés.

Bélyegtelen levelet nem fogadunk el.

Kéziratot nem adunk vissza.

**Az előfizetés díja.**

Egész évre . . . . 8 korona  
Fél évre . . . . . 4 korona  
Negyedévre . . . . 2 korona

Tanítóknak egész évre 4 kor.  
fél évre 2 kor.  
Egyes szám ára 20 fillér.

# GÖMÖR-KISHONT.

VEGYES TARTALMU HETILAP.

MEGJELENIK MINDEN CSÜTÖRTÖKÖN.

**Kiadó hivatal:**

Rimaszombat, Pokorágyi-utca  
1. szám a. a könyvnyomdában.  
— Ide intézendők a kiadóhivatalt illető előfizetés, hirdetés, nyitlér és egyéb felszólalások.

**A hirdetés díja**

Egy háromhasábos petítor térfogata . . . . . 12 fillér.  
**Bélyegdí,** minden beiktatás után . . . . . 60 fillér.

**Nyitlér:**

Egy sor . . . . . 40 fillér.

**Előfizetést és hirdetést elfogad a „Gömör-Kishont“ kiadóhivatala, valamint a KÁRMÁN S. könyvkereskedése Rimaszombat, Főtér, nemkülönb minden hazai postahivatal, az előfizetés legzélszerűbben posta-utalvány útján eszközölhető.**

## Az anarkhia utján.

Az utolsó néhány esztendő alatt némi öröndelű lelt észleltük annak, hogy a magyar közélet liberalisabb irányelvek érvényesítése érdekében mozdult meg. A társadalmunkat ujja, szabadabb, a közös műveltségben és hazaszeretében egyenlővé tenni, ez volt a jelszó, mely a társadalom vezérlőbögőjára látszott írva lenni, mikor a liberális törvényjavaslatok mellett és a párbajmánia ellen jóformán egyidejűleg szállott sikra a társadalomnak emberségesen gondolkozó és érező túlnyomó többsége.

Semmi sem jellemzi hibeiben a magyar társadalom közéletének ingatagságát, mint az, hogy az a sok fátyla-fény, ragyogás, kivilágítás, szellemi és művészi puskapor-tűz, mely a nagy elvek megvalósítása érdekében lánggra lobbant, — ma — mikor az elvek zászlótartói diadallal elbuktak — egyszerű és igen halvány értékű szalmatüzzé degradálódott. Igen, egy pár pillanatra fénylett az a sok tűz, aztán hirtelen kialudt a tűz is, meg a fénye is; vége van mindkettőnek, hamu maradt a helyén.

Ugyan, tessék csak visszaemlékezni, micsoda hatalmas erkölcsi felháborodással sirattuk el azt a derék embert, a kit a nagyváradi erdőn oltra talált egy értelem gerkőcz golyója, mely a „becsület“ érdekében oltott ki egy áldásos és közhasznú életet? Alig két esztendeje, s ma el van feledve, a magyar közélet vezéreinek alig van egyéb gondja, mint az, hogy újabb golyókat sze-

rezzenek uj, ócska vagy elhasznalt becsületeknek a reperálására.

Szomorú látvány az, melyre tekintetünk mindenfelé akad. De legszomorubb a dologban, hogy épen ott, a honnan minden bajok orvosságának kellene származnia, onnan kerül szerte-szét az országba minden bajoknak mérges csirája. A mi gyermekkorunkban a törvényhozók gyűlése olyan tiszteletnek a tárgya volt, mint a hazaszeretetnek oltára. A nemzet legderekabb fia foglaltak ott helyet; tudományra, bölcsességre, tapasztalatra, tiszta jellemre nézve legkiválóbb alakjai a magyar karakternek, mely hatalmas őserőjével a nagy alkotásokra alkalmas vezéremberek növeléséről gondviselészerűleg gondoskodott. Deák Ferencz puritán iskolájában nőtt fel ezek a tiszteletreméltó egyéniségek, melyek bölcsességgel, igazsággal és humanizmussal feleltek meg a társadalom azon tiszteletének, mely a törvényhozók gyűléstermébe küldte őket.

Ma ezek helyén egy lármás, rakonezátlan sereg léhaskodik. S az a gyűlésterem, melynek kapujára úgy tekintettünk azelőtt, mint a nemzet oltárának küszöbére, ma holnap alantasabb színvonalra fog süllyedni, mint a milyen egy tisztességes polgári kaszinó allett ezelőtt csak huszonöt esztendővel is. Szinte lehetetlenség nevetés nélkül nézni ezeknek a derék törvényhozóknak az ugynevezett „munkálkodás“-át, a melyért fejkenként mintegy háromezer forint jár nekik esztendőszámra. Hiszen alig csinálnak egyebet, mint lármát és botrányt; s közülök — a honnan

minden nemes és nagy mozgalomnak kellene kiindulnia — örökösön durvábbnál durvább skandalumok hírei kapnak szárnyra. Ezek az urak, kik arra vállalkoztak, hogy törvényeket alkotnak és azokat védelmezik, ma jóformán egyebet sem csinálnak, mint lábbal tiporják mindazon törvényeket, melyeknek tisztelésére nekik kellene tanítaniok a nemzetet. A mult héten alig volt a törvényházban képviselő, a melyik valamely törvénytelen ügynek a képviselője ne lett volna. Az egész magyar társadalom fel van háborodva az anarkhia miatt, mely az országgyűlésen ma uralkodik. Hová fog ez vezetni? Ha tönkretesznek, kiölnék a társadalomból minden tiszteletet, melylyel a vezérlő intézmények alkotói iránt viseltetnünk kellene; ha a léhaság folytán, melylyel kötelességeiket egyszerűen nem akarják felismerni, meddővé válik mindazon áldozat, melyet mi, a munkás polgárok hozunk nemzetünk és hazánk felvirágzása érdekében?

Nem elégséges vigasztalás az nekünk, hogy annak idején jönni fog ide is egy Cromwell, a ki ezekkel a szavakkal fogja szétkergetni a gyűlést: „takarodjatok haza, adjatok helyet becsületesebb embereknek“, — mi féltjük az egész társadalmat, mely életének irányát, eszményeit kell, hogy az országgyűléstől nyerje. Ha az ország legelső testülete nem képes méltóságának magaslatát megvédelmezni: ennek a társadalomra csak egyetlen kihatása lehet, az, a mi az anarkhiát rendszerré fogja tenni a nyilvános élet minden terén.

A legjobbak aggódó szívvel húzódtak félre

## T Á R C Z A.

### Tavaszi virág nélkül.

Irta: Herman Ottóné.

Volt egyszer — de nem így kezdem, mert még azt találná gondolni valaki, hogy mesét mondok.

Ismertem régen egy leánykát; virágnak is nevezhetném: piros volt, friss, üde, hamvas, mint az, amelynek a nevét viselte, — a rózsza.

Ama tündéralomhoz hasonló kor kezdetén volt, a melyben modern nyelven — nem tudom, hogy miért — a lányokat izetlen cynismussal „backfish“-nek szokták nevezni; abban a korban, midőn a zsendülő gyermek a bábuját gyöngéd szavakkal, öleléssel, szenvedélyes csókkal árasztja el, a nélkül, hogy sejtelné volna, hogy ez a lázas szeretet azt a bábút már csak félig illeti... a másik fele a lelkében megfogant, öntudatlan, szunyadó, tehát már létező eszménykép embrióját illeti.

Ebben a gyorsan tovaröppenő, örökre visszasírt bűbajos korban, mikor a vágyak még alaktalanok, a sejtések beszámíthatatlanok, mint a hajnali félálomban süttogött szavak — a bábút a kis Rózsa kezéből — alig hogy azt szíve túláradtában — „egyetlenem — szerelmem — mindenemnek“ kezdte nevezgetni — egyszerre egész váratlanul — kiütötte valaki, s mikor döbbenve körültekintett, egy becsült szemű, ráncos homloku, sápadt vézna ismeretlen állott előtte, akinek fanyar, gúnyos mosolygás ült a tonnyadt ajkán.

Ki volt ez az ijesztő rútság? Nem is kell hosszan bemutatnom... hiszen ki ne ismerné közülünk? A neve különben: *Életközdelem*.

Kérges baljával durván ragadta meg a szepegő gyermek-leányka gyöngéd kis kezét, míg jobbajával egy *ravatalra* mutatott.

Az édes apa feküdt ott mereven... Az örökre lecsukott szemeket, ajkakat, a jéggé dermedt, hajdan oly munkás kezét egy megtört gyászos asszony és négy aranyhajú árva könyei, csókjai borították.

Mind a négy fiatalabb ő nála.

Megértette a néma, kegyetlen ujjmutatást és megadással követte a szigorú vezetőt...

Ment, amerre az vonzolta maga után, vagyis amig kilökte a nagy, idegen világba, egyedül, oltalom nélkül, hogy megtanuljon kenyeret keresni... hogy ő, a törekeny, a gyöngye, támasza, főtartója lehessen egykor a még gyámoltalanabbaknak.

Bábujától, virágaitól, gyermek-álmaitól el sem buszhatott. Nem igen volt idő az érzélgésre; alig annyi, hogy a nedves rögökön, melyek az édes jó apa tetemét takarták, kizokoghassa bánatát.

Aztán — hogy, hogy nem — egyszer csak vaston találta magát.

S amint a waggon ablakán kihajolt, hosszú fekete fátylan, melyet a szél vadul kanyargatott, és omló könyein keresztül ismét ott látta a gyászos asszonyt, az aranyhajú négy kis árvát, amint zsebkendőikkel integetnek s zokogva tördelik: isten veled, isten veled!...

Aztán nem látott semmit többé... A távolság, a fekete füstfoslányok, melyek tépett gyászfátyolként vonultak a légben utána, elfödtek szemei elől a mi még fennmaradt az édes gyermekorból, az *otthon* bűbajos világából.

Egyedül maradt... oh! végtelen, kimondhatatlan egyedül. Eddig nagy erővel összeszedett bátorsága, önbizalma is elhagyta. Névtelen csüggedés, félelem, kétségbeesés ragadta meg; hátrarokadt ülőhelyére s arcát kendőcskéjébe temetve szívtépő, göresös zokogásba tört ki: „Lesz-e erőm... lesz-e tehetségem... kintartásom?“ tördelte fuldokolva.

Sirt... sirt, ki tudja meddig... Aztán letörtülte a könyvét; a vihar lassan eltűnt; kitorése mintha könnyített volna lelke boruján.

— Nem szabad... nem szabad! suttogá. Légy okos, *hiszen nem vagy gyermek!*...

Tizennégy éves volt.

A haját megsimitotta; lehuzta kesztyűjét — kimélni kell — gondosan kis utitáskájába tette s egy könyvet vett ki onnan.

Ez a könyv pedig nem volt sem *Daudet*, sem *Zola*, sem *Maupassant* legújabb regénye; egyszerű, kétfok vékonyágú füzetke volt, melynek borítékán ez a cím feketellett: „*Az állami elemi tanítóképződék tanterve*.“

De mielőtt a „*Vezérelvek*“ isten tudja hányadszor való olvasásához kezdetett volna, egy édeskés, vontatott hang, a kíváncsi, vagy unatkozó utazók ez obligát kérdését intézte hozzá:

— Hová tetszik utazni, ha kérdenem szabad?

Összerezett s fölkapta fejét. Egy férfi ült az átelleni tulsó szögletben. Hogyan és mikor került oda, nem tudta. Tán amig keserü bujával zsebkendőjébe tekezett.

— A képezdőbe — felelt röviden, mintha olyan csak egy volna a világon s azt az egyet mindenki tartoznék tudni, hogy hol van.

Aztán mélyen belehajolt a füzetbe, mintha értésére akarta volna adni a kíváncsinak, hogy nincs kedvére a beszélgetés.

— Á—áh, valóban?! — mondotta amaz deklamálva — tehát jövődöbéli pályatársat tisztelhetek bájos kegyedben. Lám, mily váratlan szerenese!...

Fölkelt és bizalmasodva szembeült a lánynyal.

A megszeppent gyermek önkénytelen emelte rá félénk tekintetét s a toladó utitársat figyelmesebben vette szemügyre.

Merész tekintetű, gyűrött kezélőjű, nyakkendő nélkül való ifju volt az, kuszált üstökkel s borotva nyomán sarjadzó negyed- vagy ötödnapos szakállal a megviselt arczán.

— Ön is tanító? — kérdezte Rózsa érdeklődve.

— Tanító?... igen... nem éppen... azaz — amint vesszük! felelt amaz kissé megzavarodva. — Tanító vagy pap... *Thalija* papja. Egyre megy Mi játszva tanítunk és tanítva játszunk. Ez sikerült mondas, nemde szép hölgy? mondhatnám elmés... Tehát nem a színképezdőbe igyekszik kegyed?

— Olyan is van? kérde a gyermek tapasztalatlanul.

— Ha van-e?! persze, hogy van... ámbár egyáltalán nem értem, hogy *miért van...*? Mi szükség rá...? Én színművész vagyok és dicekvés nélkül mondhatom

**LÖFKOVICS LIPÓT**  
áruházában  
**RIMASZOMBAT.**

### Tavaszi ujdonságok!

Női kabátok, női gallérok, női Ceppék, egész kosztümek meglepő szép és nagy választékban érkeztek raktáromra; ugyszinte tavaszi női, férfi- és gyermek-kalapok, cipők és nyakkendők, gyermek- és leány-ruhák feltűnő olcsó áron. — Kérem ezek megtekintését, tisztelettel

**LÖFKOVICS LIPÓT.**

a stréberek által vezetett magyar közéletől; itt volna az ideje, hogy ők vegyék át a vezetést melynek kormányától a megtévesztett társadalmi közszellem egy időre elűtötte őket. Akkor lehet reményünk arra, hogy az anarkhiára vezető mai utról még idejekorán visszafordulhat a társadalmi közélet és egészségesebb irányt vehet.

#### Hirdetmény.

A köztanácskozás tárgyat képező közügyek elintézése végett szükséges törvény és szabályrendeletileg megállapított rendes tavaszi közgyűlés határidejéül, főispán ur ő méltóságával legyetértőleg a folyó évi április hó 19-ik és következő 20-ik napjának d. e. órája Rimaszombat városába, a vármegye székházának nagytermébe tüzetett ki.

Midőn erről vármegyénk t. közönségét ezennel értesitem és a vármegyei bizottság tagjait személyes megjelenésre, hivatalból tisztelettel felkérem, egyidejűleg köz tudomására hozom, hogy ez alkalommal, a köztanácskozás és elintézési kiválóbb tárgyait a rozsnói, rimaszombati, rimaszombati és tornalljai fzsirói járásokban rendszeresített és engedélyezett új szolgabírói tisztii állásoknak választás utján leendő törvényszerű betöltése, a legközelebbi mult 1894-ik évi házi pénztári számadásnak megvizsgálása, a vármegyei kezelés alatt álló összes pénztárak és alapok mult évi számadásainak megvizsgálása eredményéről szóló számvizsgáló bizottsági jelentés tárgyalása, valamint a törvény 46. §-a értelmében a tárgysorozatban szabályszerűen kihirdetendő egyéb közérdekű ügyek fogják képezni.

Rimaszombat, 1895. márczius 18-án.

Bornemisza s. k., alispán.

Gömör-Kishont t. e. vármegye megyebizottsága által Rimaszombatban 1895. évi április hó 19. és következő napján tartandó rendes tavaszi közgyűlés tárgysorozata.

Alispáni jelentés a vármegyei közigazgatás állapotáról.

Belügyminiszteri rendelet négy új szolgabírói állás rendszeresítése tárgyában és ezen állásoknak a közrekerített pályázat folytán, választás utján leendő törvényszerű betöltése.

A m. kir. honvédségi Ludovica Akadémiában a néhai gróf Buttler János által létesített alapítványi helyek egyikére vármegyénk közönsége részéről bemutatandó egy ifjunak megválasztása.

Honvédelmi miniszteri rendelet a gróf Buttler féle ludoviciai alapítványi helyek ellátási költségei tárgyában. Bizottsági jelentés a vármegyei házi pénztár 1894. évi számadásának megvizsgálása tárgyában.

Bizottsági jelentés a vármegyei különféle pénztárak 1894. évi számadásainak megvizsgálása tárgyában.

Bizottsági jelentés a mezőrendéségi törvény értelmében megalkotandó szabályrendeleti tervezetek ügyében.

Bizottsági jelentés a millennium alkalmából törvényhatóságunk részére festendő történelmi jelentőségű kép ügyében.

Az új kormány megalakulásáról szóló miniszteri leiratok.

Belügyminiszteri rendelet a fertőző betegségek tárgyában.

magamról: ha Babérvölgyi nem volnék Kean, vagy Talma szeretnék lenni, pedig... s ezt nem kevesebb büszkeséggel mondom — a színtanodának soha még csak tájkán sem jártam... Ah, szép nagyság! a hivatás, a tehetség, a lángész! ettől függ a siker. Ha ez meg van, minden meg van! Képezdél... A képezde csak arra való, hogy megfosszon eredetiségünktől. A képezde a zseni teremtő erejét vaskorlátok közé szorítja s pedans chablonjával Procrustes rendszerét majmolva, a nagyszabású törekvést a törpe középzszerűségéig visszahozza alá. A genie önmagát nemzi, mint a meszeszerű scarabeus küzdelem, vajudás nélkül sziporkázva pattan elő, mint Minerva Zeus fejéből... Örök szerenese rám s kortársaimra, hogy én ezt reveláltam magamban... éreztem a szent tüzet lobogni keblemben s az iskola fullasztó, lélekölő porát lérszva, büszke szárnysattogással sasként röpülök a művészet zenithje — a halhatatlanság felé!...

Ezt a hatalmas galimatiasz zuhatót a leányka némán, kábultan hallgatta. Keveset értett belőle, de annál világosabban érezte, hogy a véletlen kegyelme nem mindennapi nagysággal vezette össze.

— Hát olyan nagy boldogság színésznek lenni?... kérdezte tiszteletteljes alázattal.

— Ha boldogság-e?... Az egyetlen e földön!... Kísértet meg... jöjjön velem! Ne, óh ne lépjen arra a rideg örömtelen pályára, a melyen csak vesződség, unalom s egy rakás vásott, romlott gyermek várja. Ez a rózsaszínű, ez a csillagszempár, ez a cédrustermet mosolygásra, tündöklésre, diadalokra van teremtve; ez az olvadó, lágyan esengő hang nem az egyszerű, a száraz, számtani műveletek recitálására van hivatva... Művésznőnek születni, „nagy és szép gondolat”, mint valaki megírta — valahol. Dicsőség, hírnév, ünnepeletetés várja őnt s őn, szegény szép gyermek, a helyett, hogy géniuszát követné, vakon rohan az éjszakába, mely el fogja nyelni... nyomtalanul! menthetetlenül!...

Rózsa egyre nagyobb áhítattal hallgatta. Szépségéről eddig sejtelve sem volt; így hozzá még soha senki sem beszélt. A „művész” szemében az ihlet elragadtatását látta; a féktelen firtókkal borított

Kereskedelemügyi miniszteri rendelet a törvényhatósági közutak törzskönyvezése tárgyában.

A Dobóczátót Darnya községig terjedő utak a vicinális utak sorába felvétele iránti beadott kérvény.

Kereskedelemügyi miniszteri rendelet a vicinális utak rendezése ügyében.

Kereskedelemügyi miniszteri rendelet tiszolcz-brezsnóbányai h. é. vasút építéséhez 10000 frt törzsrészvénynek vásárlását kimondandó 4077. sz. kgy. határozat jóváhagyása érdekében.

Kereskedelemügyi miniszteri rendelet a teherkocsik kerekei talpának szélessége tárgyában.

Pozsonyvármegye közönségének az egyházpolitikai törvényjavaslatok szentesítése alkalmából hozott határozata. Székesfehérvár város törvényhatóságának átírata az első magyar király emlékszóbránának felállítása érdekében.

Ungvármegye közönségének átírata az 1875. évi X. t.-cz. módosítása tárgyában.

Hevesvármegye közönségének átírata a véderőről szóló 1889. évi VI. t.-cz. 25. §-ának módosítása tárgyában intézett feliratának támogatása iránt.

Csongrádvármegye közönségének felirata az 1874. évi VIII. t.-cz. 10. §-nak módosítása iránt.

Somogyvármegye közönségének átírata az általános mezőgazdasági válság okainak elhárítása érdekében.

Nógrádvármegye felirata az új házak adómentességének 15 évre leendő kiterjesztése iránt.

Alispáni jelentés a vármegyei pénztárak időszaki vizsgálatának eredményéről.

A koresma, sörház és pálinkamérés gyakorlása tárgyában alkotott vm. szabályrendelet.

Vármegyei főpénztárnok kérvénye pénztári díjnak alkalmazása iránt.

Jolsva város 1894. évi gyámpénztári számadása.

Rimaszombat város képviselő-testületének a salgótarjáni köszöntvény által kibocsájtott új részvény elővétel joga tárgyában hozott határozata.

A rimaszombati ált. ipartestület 4808 frt kölcsön iránti kérvénye.

Nagyroőze város által hízaló kereskedés eltiltása érdekében alkotott szabályrendelet.

Jolsva r. t. város beadványa katonabeszállásalási pótdadó utalványozása iránt.

Pelstűz község képviselő-testületének határozata a jegyzői fizetés felemelése tárgyában.

A Nagyveszverés tulajdonát képező rétnék hasznosbérbe adásáról szóló szerződés.

Zachar Sámuel és társai felebbezése Ratkó község képviselő-testületének határozata ellen.

Balázs Alajos kérvénye eldöglött lovának kártalanítása iránt.

Mankó György paesai lakos kérvénye kártalanítás iránt.

Dr. Drachsler Adolf orvosi oklevelének kihirdetése.

A vármegyei községek költségvetéseinek és zár számadásainak jóváhagyása érdemében előterjesztett számvétségügyi jelentések.

Több rendbeli — a vármegyei gyógyalpból előlegezett — vagyontalanság okából behajthatatlan kórházi ápolási költségek törlesztése hozatala.

Ezeken kívül még a közgyűlés határnapjaig beérkező s közgyűlési elintézését igénylő egyéb ügyek.

Kelt Rimaszombatban, 1895. márczius 19-én.

Kiadta:

Draskovich Gábor,  
kiadó.

homlokot esodálatos, földöntuli fény sugárzotta körül. A mit mondott s a hogy mondta, mind oly ujnak, szépségnek, szédítőnek tűnt föl előtte.

Még elhanyagolt külseje, poros cipői, borotvátlan álla is elveszté előtte a proletári jellegét s a külsőségeken föltülemelkedett lelki nagyság szabadalmának színtét öltötte.

Vonzatra, leigézve s teljes odaadással figyelt „Babérvölgyi” urra, a ki az elért hatást észrevevé, kétszerezett hévvel verte a vasat:

— Nos, akar-e velem jönni? Én oktadni, vezetni fogom. Adja kezét... bizza rám a sorsát, a jövőjét. Van-e lehet-e valami magasztosabb, mint elhagyni a mindennapiság szélesre taposott útját s lelkünk sugallatát követve egy kiváltságos pályán, a nemzeti kultúra harcmezőjén bátran előre törve, dicsőséget, babért aratni! Megvetni a kis lelkek előítéletét; az eltörpült pályatársak irigy fondorkodását: a kritika rosszakaratú, hivatlan gánésait s előre, mindig előre nyomulva, nemes versenyre kelni; tűrni, szenvedni, küzdeni — nem a közönség tapsáért, hanem az eszményért, mely halhatatlan, szent... örök, a mely fölemel és megdicsőít... Oh, jöjjön! köves e felkem merész szárnyalását a nap felé... a végtelenbe!...

Felényi bombast is elég lett volna, hogy a szegény, tapasztalatlan kicsikét elkápráztassa. Naiv kis szívét soha sem ismert fanatikus lelkesültség szállotta meg. Oly hősiéne, magasztosnak tűnt föl előtte a mit hallott! Feje szédült, areza lángolt, szemében az elragadtatás könnyűi csillogtak.

Igen!... elmegy vele.

Küzdeni és győzni akar ó is, hogy neki is helye legyen egykor halhatatlan bajnokai közt az „örök eszménynek”, a melylyel ugyan — igazat szólva — rajongó kis feje még nem volt egészen tisztában...

Már-már kinyújtja jobbját, hogy azzal sorsát az „apostol” kezébe tegye, mikor a színész drámai gesztussal égfelé mutató karja közepén — ugy a könyök táján — észre vesz valamit; valami esekélységet... egy kis,

#### HAMALIÁR KÁROLY.

Ismét egy azok közül, kiknek életét minden jók példányképeül állítja elénk a mindenható gondviselés; egy az optimatesek tiszteletreméltó gárdájából, melynek alakjait nem egy közönséges emberi életkor, de évszázadok folyamán szeretnők látni magunk előtt, hogy minél tovább világsítsák be azt az utat, melyen isteni ihlettel, emberi akaratval, tiszta lélekkel és becsülettel szándékkal kell haladnunk.

Hamaliár Károly egyike volt a közélet ama napról-napra ritkuló jeleséinek, kiknek élete az utódok szívében mint a követendő példányképek eszménye ragyog. Haza-szeretet, tiszta jellem, nemes, jó szív, felvilágosultság, tudomány, tapasztalat, higgadt, megfontolt, méltányos igazságosság jellemezte ezt a patriarchális alakot a ki szívesen volt ott mindenütt, a hol használni kellett, s a kit sohasem lehetett látni a kármás semmittevés, a feltűnés, zaj és egyéb reklámos hűhók léhaságai között.

Csendesen, zajtalanul munkálkodni, használni és segíteni: ez volt ideálja, mely egyszersmind mintaképe minden tiszteletré méltó polgári munkásságnak. Rimaszombat város közéletében az ő emléke meg van örökítve, s mikor az elismerés, tisztelet és hála könnyeivel adózunk az elvesztett jeles koporsójánál, a kegyelet e tiszta megnyilatkozásaival összeolvad az áldás, mely ezek sehajával kíséri örök nyugvó helyére ezt a puritán, igazi igaz embert.

Legyen tiszteletré méltó emléke megáldva, s álljon előttünk sokáig, mint a polgári munkásság tisztán ragyogó mintaképe.

#### A részvét.

Már betegsége alatt is az aggódó barátok és tisztelők folytonos zárandoklatot tartottak a beteghez, ki sohasem panaszkodott rosszulról vagy fájdalomról. A mi napról-napra mindinkább bizonyosabb volt, — bekövetkezett mult hó 20-án esti 10 órakor a halál. Más nap kitézetek a gyászlobogók s mindenki megilletődve fogadva a gyászlirot. A család és az evang. egyházközség külön gyászjelentéseket adtak, melyek a következők:

„Álólítottak mélyen megsomorodott szívvel jelentik áldott emlékü édesatyjuk, nagyatyjuk, illetőleg sógora, nagybátyja és rokonuk Hamaliár Károlynak f. hó 27-én esti 10 órakor, élete 75-ik évében történt gyászos elhunytát. A megboldogult porai felett a gyászszertartás folyó hó 29-én délután 3 órakor az ág. hitv. evang. templomban fog megtartatni s onnan kísértetnek a helybeli sirkertbe örök nyugalomra. Béke poraira, áldás emlékére! Rimaszombat, 1895. márczius hó 28-án. — Özv. Liska Józsefné szül. Hamaliár Fanni, leánya. Hamaliár Lajos, fia. Liska Károly és Liska Viktor, unokái. Nagy Sámuel, sógora. Stierenberg Katinka, unokahuga. Szontagh Lajos és neje szül. Pekár Paula, Kauffmann Albertné született Pekár Ilka és Pekár Armin nejevel, rokonai.”

„A rimaszombat-tamásfalai ágost. hitv. evang. egyházközség szomorúan s a vesztesség lesújtó fájdalommal jelenti Hamaliár Károly felügyelőjének folyó évi márczius 27-én esti 10 órakor bekövetkezett esendes elhunytát s a gyászszertartásnak saját templomában, márczius hó 29-én d. u. 3 órakor leendő megtartását.

kerekded — lyukat... nem sokkal nagyobb, mint egy kétfülleres — — —

\*

A szép — most már fehér — Rózsa, mikor ezt az utikalandját nekem elbeszélte, itt szünetet tartott: csak annyit, a mennyi egy megkönyebbült sóhajtásra elegendő. Aztán méla mosolygással puha, zengzetes hangján folytatta:

— És ez a kis „folytonossági hiány” elnyelte rajongásom, dicsvágyam, illuzióim összes készletét — — — E helyett anyám jelent meg képzeletemben, meg a négy kis árva, a mint a kenyérkeresőt várják reménykedve, s s mint ez a várva várt, majd egyszer csak beállit hozzánk — — rongyosan... Ez a filléryi lyuk mentett meg mindnyájunkat. Thalia iskolakerülő kóbor apostolat sorsára bízta — engem is sodort tovább a magamé... rögös uton, küzdelmes ezél felé. Nem bántam meg. Tapsban, diadalokban nincs részem; munkában annál több. De ezt a munkát szeretem, mert hiszek benne.

— S az „unalom”?

— Nem ismerem.

— A „romlott gyermekek”?

— Merem állítani, hogy még soha sem láttam romlott gyermeket.

— De a „vesződség”?

— Azért bőven kárpótol az a tudat, hogy missziót végzek, no, meg drága kis szószkém nagyon szerény, de biztos megélhetése. Szóval, jól van minden, ugy a mint van... És mégis... de ezt csak Önnek mondom el... sokszor érem rajta magam, hogy tündöve gondolok a szegény bolygóra, a mely földfelezetlen fényével, tán ma is egyedül száguld az ismeretlenség kódében — — ha valahol le nem zuhan képzelt egérről, mint egy kialudt meteorok, hogy elvegyüljön a föld porában, hogy megtapossák, mint rögöt... a rögök közt. Vajon melyik égtájon... mikor?... miképpen?...

Ha én azt valaha megtudhatnám — — —

## BUDAPESTI és BÉCSI

bevásárlási utjából csak nemrég érkezett vissza REISZ JÓZSEF rimaszombati divatruház főnöke; magával hozva számos újdonságot, különösen választék confectio női kalapok, ruhakelmék valódi angol és francia

zsánban, és számos divatújdonságot hölgyek és urak részére. — Leány és fiúcskáknak nagy választék kalapok és ruhácskáiban.

Páratlanul álló nagy cipő-raktárát, valamint divatruházat tisztelettel ajánlja a n. é. közönségnek

Rimaszombat, 1895. márczius 25.

REISZ JÓZSEF.



## Pályázati hirdetmény.

1229. szám. — Szab. Rimaszombat városánál elhalálozás folytán megüresedett aladószedői állás betöltése végett pályázat nyitattik; felhívottnak mindazok, kik ezen 550 frt fizetéssel díjazott kezelő tisztii állást elnyerni kívánják, hogy ez iránti törvényszerűen felszerelt kérvényüket **április hó 28-áig** a polgármesteri hivatalnál adják be.

A választás április hó 29-ére kitűzött képviselőtestületi közgyűlésen fog megejtetni.

Kelt szab. Rimaszombat r. t. város Tanácsának 1895. évi mártius hó 29-én tartott üléséből.  
**Szabó György**, polgármester.

## Eladó

vagy 400 métermázsas takarmányrépa. Értekezhetni lehet Jánosiba **Lenkey István**nal.

## Hirdetmény.

272. sz. — Rimaszombat r. t. város árvaszékének 272—895. sz. határozatával a **néhai Fejes József és Fejes Józsefné** közös tulajdonát képező rimaszombati 287. sz. tjkvi ingatlanra az önkényes árverés elrendelvényén, határnapul **f. év április hó 16-ának d. u. 2 órája** az árvaszék hivatalos helyiségébe tüzetett ki.

Erről a venni szándékozók azzal értesítettek, hogy a feltételek **Huszth Lajos** árvaszéki elnökénél a hivatalos órák alatt addig is megtekinthetők.

Kelt Rimaszombat, r. t. város árvaszékének 1895. évi márczius hó 22-ikén tartott üléséből.

**Szabó György**, árvasz. elnök.

## Hirdetmény.

A **lévárti gyógyfürdőbe** a folyó 1895-ik évi időnyre — mely május 15-től október 1-ig tart — egy megbízható, ügyes

### vendéglős kerestetik,

ki a fürdő-vendégek élelmezését elvállalja. Vállalkozónak kedvezményül ingyen lakás biztosítottatik.

Ajánlkozók — a feltételek megtudása végett — forduljanak a tulajdonos nagys. **Hevessy Bertalanné** urnőhöz, vagy e lap kiadójához.

## Hirdetmény.

198-ik szám. — A rimaszombati kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy **Szuchan János** siketa végrehajtónak **Rosko Judit** végrehajtást szenvedő elleni 140 frt tőke s járuléka iránti árverési ügyében, a végrehajtási árverést az 1881. évi 60. t.-cz. 144. §. s következő §§-ai értelmében, a rimaszombati kir. törvényszék területén levő Kokova községben fekvő s a kokovai 219. sz. tjkvben foglalt 26 frt beesértékű ház s belsőség s A 2—7. sorsz. alatt felvett 339 frt beesértékű külsőség s ehhez tartozó erdő s legelő illetőségnek végrehajtást szenvedőre irt 1/3-ed résznyi birtok illetőségére, azonban az Özv. Rosko-Doriezko Katalin és Özv. Rosko-Polacsik Judit C 1. 2. alatti özvegyi jogának ép-ségben hagyása mellett elrendelte, s annak megtartására határnapul **1895-ik évi május hó 15-ik napjának** d. e. 10 óráját Kokova község házához tüzte ki, mely alkalommal a kérdéses ingatlanok becsáron alul is elfognak adatni.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át azaz 2 frt 60 krt, illetve 36 frt 50 krt készpénzben, vagy az 1882. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt ovadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Rimaszombatban, 1895. évi jan. hó 17-én.

A rimaszombati kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság.  
**Aldorffer**, kir. tvszéki bíró.

### Kitünő padló-máz!

puha padlóra.

## Linoleum padló-zománcz

3 árnyalatban

### Eisenstädter testvéreknél Bécsben.

Teljesen használatra kész, csinos és a cselnek megfelelő 1/2 kilos dobozokban

**Linoleum padló-zománcz, egy óra alatt megszárad, pompás fényű, sima és repedésektől ment marad.**

**Linoleum padló-zománcz** közvetlenül a dobozból mázolható fel.

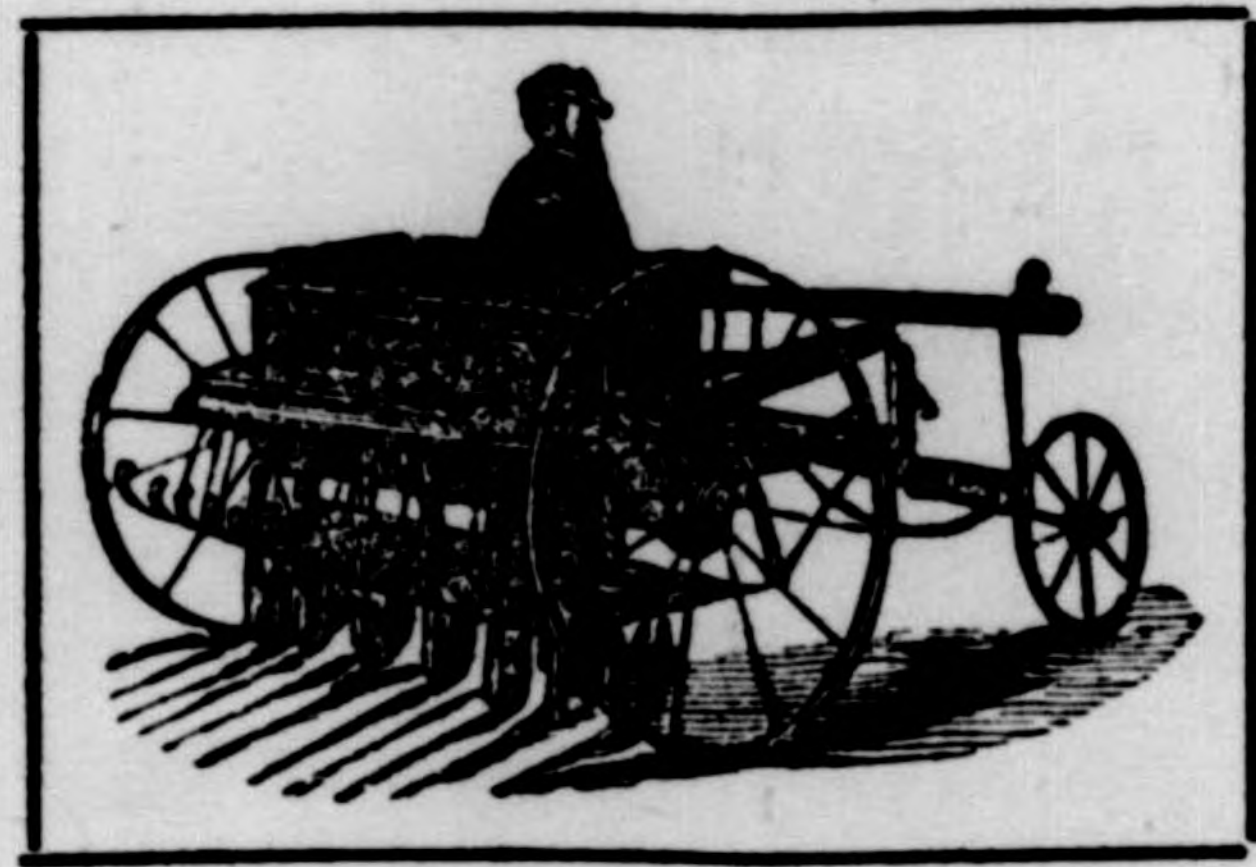
**Linoleum padló-zománcz** használatra sokkal olcsóbb, mint a többi padló-fényezés.

Kapható minden nagyobb festék- és gyógyáru-üzletben.

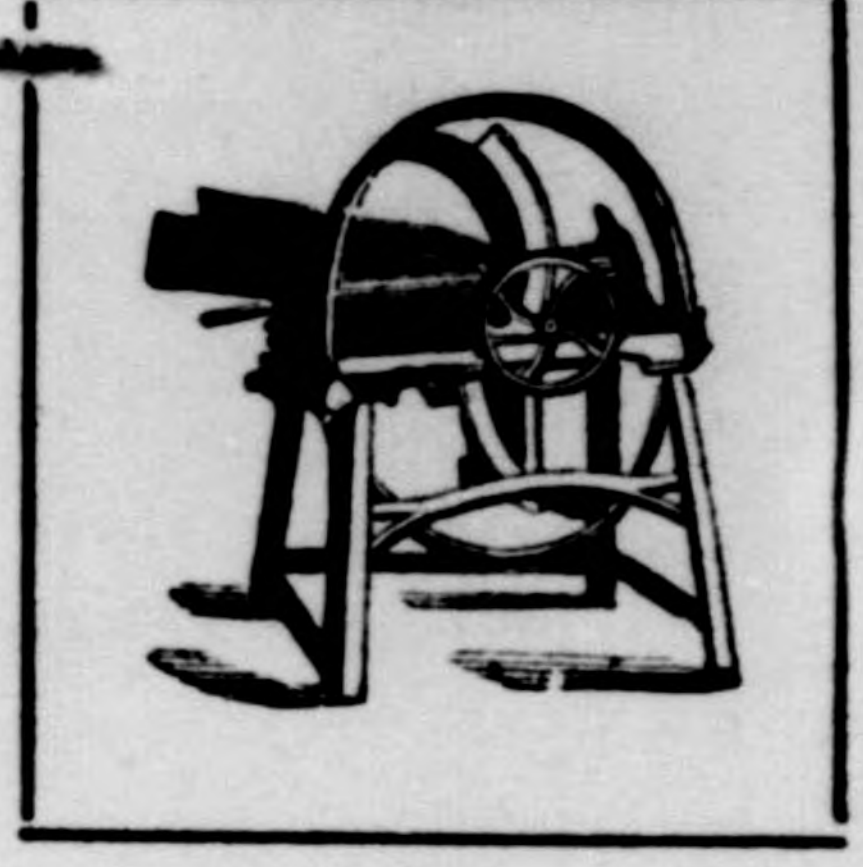
## FLEISCHER és TÁRSA

### gépgyára és vasöntője Kassán, Vám-utca 12. sz.

Ajánlja a t. gazdaközönségnek a legújabb tapasztalatok szemmel tartásával czélszerűen s gondosan gyártott jó hírnevű gépeit, nevezetesen:



Sorvető gépeket,  
Szórvető gépeket,  
Ekéket, Boronákat,  
Hengereket, Lókapákat,  
Tengeri morzsolókat,  
Borsajtókat és szőlőzúzókat;  
továbbá mindennemű



Szivattyukat, gőzgépeket és gőzkazánokat, Szeszyár-berendezéseket.

Gépeink, eszközeink és egyéb gyártmányainkat készletben tartjuk gyárunkban. Gazdasági gépeink képes-, valamint öntödénk gyártmányai árjegyzékét kívánatra ingyen és bérmentve küldjük. 6-6

**GRÓF SERÉNYI BÉLA**  
putnoki uradalmában vetésre  
előkészített, triörözött

**tavaszbuza,**  
a meddig a készlet tart, eladó.

**Ára ab Putnok 100 klg.-ként  
8 frt 50 kr.**

Megkeresések a tisztartói  
hivatalhoz Putnokra inté-  
zendők. 2-3

## Hirdetmény.

678. sz. — A rimaszombati kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy **Tóth Márton s társa** végrehajtást szenvedők elleni 318 frt s járuléka iránti árverési ügyében, a végrehajtási árverést az 1881. évi 60. t.-cz. 144. §. s következő §§-ai értelmében, a rimaszombati kir. törvényszék területén levő Alsó-Balog községben fekvő s az alsó-balogi 81. sz. tjkvi ingatlanok vevő ellen bánatpénzeik elvesztése mellett a visszarverés 317 frt 20 kr. vételári hátrálék s járuléka erejéig a 237, 238, 239, 591, 592 és 1853 hrszám alatt foglalt ingatlanokra 318 frt ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte s annak megtartására határnapul **1895. évi április hó 18-ik napjának** d. e. 10 óráját Alsó-

Balog község házához tüzte ki, mely alkalommal a kérdéses ingatlanok becsáron alul is elfognak adatni.

Árverezni szándékozók tartoznak a kikiáltási ár 10 %-át, azaz 31 frt és 80 krt készpénzben, vagy az 1882. évi 60. t.-cz. 42. §-ában jelzett és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt ovadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi 60. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított elismervényt az árverés megkezdése előtt átszolgáltatni.

Kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság.

Rimaszombat, 1895. évi február hó 18-án.

**Aldorffer**, kir. tvszéki bíró.

## Kiadó lakás.

A gömörmezei népi-  
és iparbank tulajdonát ké-  
pező **Tóth Péter-féle** ház  
a **Szentpéteri-utczában**  
folyó év **május első nap-  
jától** fogva bérbe adandó; a  
bérleti kívánók az intézet iro-  
dájában jelentkezhetnek.

**Az igazgatóság.**

Kitüntetve 1872. Rimaszombatban.

Kitüntetve 1873. Bécsben.

Van szerencsém a nagyérdemű közönség szives tudomására hozni, hogy a legközelebbi időben

## férfi-, női- és gyermek lábbeli-raktáramat

budapesti és bécsi árukkal

egészen a mai kívánalmaknak megfelelően felszereltem.

Uj gyárosokkal való megismerkedésem által azon kellemes helyzetbe jutottam, hogy nagyrabecstül vevőimnek

**jó, tartós, izléses árukkal**  
és az eddiginél

**sokkal jutányosabb árakon**

szolgálhatok; még pedig a következőképen:

### Férfi topányok.

- |  |              |
|--|--------------|
| 1 pár erős vikszbőrből készült topány kettős szegezett talppal . . . . .             | 2 frt 80 kr. |
| 1 pár erős borjubőr borított topány kaplival, varrott és szegezett talppal . . . . . | 2 frt 80 kr. |
| 1 pár ugyan-olyan, finomabb kiállítású karlsbádi u. . . . .                          | 3 frt 40 kr. |
| 1 pár finom lakborított kesztyűbőr-betét, sárga v. fekete varrott talppal . . . . .  | 5 frt 50 kr. |

### Női topányok.

- |   |                         |
|---|-------------------------|
| 1 pár erős borjubőr topány szegezett talppal . . . . .                | 2 frt 50 krtól feljebb. |
| 1 pár finom zergebőr topány kaplival varrott v. szegezett t. . . . .  | 3 frt 40 " "            |
| 1 pár lak-borított kesztyűbőr betéttel . . . . .                      | 4 frt — " "             |
| 1 pár finom kesztyűbőr, selyem czúggal . . . . .                      | 4 frt 50 " "            |
| 1 pár lasztíng vagy bőr házi-czipők . . . . .                         | 1 frt 20 " "            |
| 1 pár lasztíng vagy bőr mély-kivágott czipők csokorral . . . . .      | 1 frt 70 " "            |
| 1 pár lasztíng vagy bőr párisi czipők . . . . .                       | 1 frt 70 " "            |
| 1 pár lasztíng ezugos topányok varrott és szegezett talppal . . . . . | 2 frt 40 " "            |

Ezen fölül mindenféle kiállítású gyermek- és leány-topányok nagy választékban a legjutányosabb árakban kaphatók.

Minél fogva kérem a nagyérdemű közönséget, hogy — mint eddig — ugy továbbra is becses pártfogásában részesíteni sziveskedjék.

Mély tisztelettel:

**Kovács Zsigmond,**

RIMASZOMBATBAN, FÓTÉR (saját házában.)

1—\*

Kitüntetve 1876. Szegeden.

Kitüntetve 1885. Budapesten.